

Médiahecc

2012 január 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Egyetlen porcikám se kívánja, hogy elhallgasson a baloldali, a baloddalal szimpatizáló, a bármely irányból érkező információk feldolgozására képes hallgatók ?rangyala, a Klubrádió.

Kereskedelmi rádióról van szó, nem kötelesek ajnározni a kormányt, annak intézkedéseit, még arra sem

kényszeríthetők, hogy „hallgattassék meg a másik fél is” sajtóetikai minimumát folyamatosan szem előtt tartásuk. Vívhatják a bolgárháborút, szövevényes kapcsolatrendszerük kiválóan működik, ha rövid idő alatt önmentésükre össze tudtak kalapozni 120, azaz százhuszmillió forintot. Magánvéleményem szerint akinek van ötvenötmillió forintja, annak van, vagy tud szerezni hatvanhatot is... Életükben először voltak kénytelenek pályázni, talán járatlanságuknak köszönhető, hogy a versenyben lemaradtak.

„Ha valaki pályázik egy frekvenciára, akkor olyan ajánlatot kell beadnia, amellyel nyerni tud; ha töredékét akarja fizetni, mint valaki más, akkor hiába állnak mögé a szocialisták vagy bárki a világ bármely tájáról, a hatóság nem hághatja át a magyar jogrend határait, és nem sértheti meg a tisztességes verseny szabályait. Ebben a versenyben a szabályok szerint kell nyerni, nem pedig politikai kapcsolatok révén” – mondta Selmeczi Gabriella.

Kiricsi Karola a Médiatanács szóvivőjeként szinte minden fórumon elmondta már, hogy a hiteles, gyors, pontos tájékozódás kedvéért a Médiatanács szívesen fogadja a külföldiek érdeklődését, azokét is, akik azzal a prekoncepcióval vizsgálódnak a Klubrádió ügyében, hogy Magyarországon sérült, rokkant, agonizál, jobblétre szenderült a sajtószabadság. A Népszabadság, ez a közismerten sajtórabként sínylődő orgánium tegnap jókorát rúgott a fiatal szóvivőre, idézem: „Átláthatóság, jogállamiság, demokrácia. Nem olyan ördögösség ez, talán még a szóvivő is bele tudna jönni, ha egyszer ezért fizetnék az adóforintjainkból és nem az ellenkezőjéért.” Ami egyenes beszédre – copyright by Kálmán Olga – lefordítva azt jelenti, hogy a szóvivő vagy az általa vitt néhány szó egyelőre átláthatatlan, jogtípró és antidemokratikus. Kedves, nem?

A történet akkor vált érthetlenné, amikor kiderült, hogy a pályázaton nyertes cég máris áruba szeretné bocsátani a megszerzett frekvenciát. Miközben javában szól a Klubrádió – belehallgattam, tényleg szól –, a nyertes cég már szabadulna nyereségétől, akár a Klubrádió is eladná azt, ami jogilag még nem is az övé, hiszen nincs aláírt szerződésük az állami tulajdont képviselő hatósággal. Vicc. (Ha már vicc, elmondom kedvenc viccemet: „Zongoraórát adok, veszek.”)

Lesz dolga a független magyar bíróságnak, hiszen a Klubrádió megragadta a törvényes lehetőséget, és perre vitte az ügyet. Ám a jogerős ítéletig is a média útján népszerűsíti önmagát, telezengi a világot fájdalommal, temeti a magyar sajtószabadságot, lassan már az amerikai külügyminiszter asszony is legszívesebben drága Bolgár úrral kelne és feküdne. (Rossz az, aki rosszra gondol.)

Néha már arra gondolok, hogy a Klubrádió – továbbá a baloldali médiamogulok – hosszú távú tervei közt nem is annyira a frekvencia kellett, csak a balhé. A médiahecc. Magyarország lejáratása, minden módon, mindenütt, ahol

csak lehet. És lehet, hiszen az senkit sem zavar, ha bármelyik európai újság vagy rádió a szabad információáramlás ürügyén Magyarországról szólva sima, mezei hazugsággal tömi olvasóinak és hallgatóinak agyát. A Klubrádió lett a sajtószabadság zászlóshajója, már-már magam is azon aggódok, nehogy úgy járjon, mint a Costa Concordia luxushajó. S ha mégis megtörténne a baj, nehogy megtörténjen az a csúfság, hogy Arató András kapitány elsőként hagyja el a baloldalára dőlt zászlóshajót.

Azzal kezdtem, hogy nem kívánom a Klubrádió megszűnését. S azzal végzem, hogy az ellenzék rendelkezésére álló teret ne arra használják fel, hogy könnyeik záporától elpocsolyásított anyaföldről felkapkodott sárral szórják tele Magyarországot. Ha lehet... És lehet: Magyarországon sajtószabadság van.
Apáti Miklós - magyarhirlap.hu

Ajánló